

Profesor i ravnatelj glasovite franjevačke gimnazije na Širokom Brijegu završio je kao mučenik

dr. fra

Radoslav VUKŠIĆ

51 godina
ravnatelj gimnazije u Širokom Brijegu
Franjevačka hercegovačka
provincija - Mostar

Rođen je 5. prosinca 1894. u Studencima, od oca Tome i majke Vide, rođ. Sivrić. Pučku školu završio je u rodnom mjestu, franjevačku klasičnu gimnaziju na Širokom Brijegu, a VII. i VIII. razred položio je privatno u Požegi. Bogosloviju je studirao u Mostaru, a Filozofski fakultet od 1921. do 1926. u Beču, gdje je i doktorirao. Franjevački habit odjenuo je 1913. i postao članom Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Marijina. Za svećenika je zaređen 1917. u Mostaru. Bio je nastavnik u gimnaziji u Širokom Brijegu, zatim je otišao na studij u Beč, a nakon toga se vratio u Široki Brijeg i radio kao profesor, a od 1939. i ravnatelj iste gimnazije. Odveden je 8. veljače 1945. i ubijen u okolini Zagvozda.

Nakon što su komunisti bez suda pobili gotovo cijeli profesorski zbor, došao im je u ruke i ravnatelj gimnazije, mučenik fra Radoslav Vukšić. I njega su odveli iz Širokog Brijega u pravcu Splita i ubili negdje kod Zagvozda, kako je to opisano u članku *Glasa Koncila* pod nazivom *Noge su im virile iz zemlje* (v. fra Andrija Jelčić i fra Bonifacije Majić).

List koji je izlazio u vrijeme Drugog svjetskog rata, *Hrvatski narod* (1945.), piše sljedeće:

Ravnatelj gimnazije dr. fra Rade Vukšić ima brata u Americi koji tamo živi preko 30 godina. Budući da se mislio vratiti kući, poslao je bratu fra Radi oveće svote dolara da mu sazida novu kuću, te da nadgleda cijelo gospodarstvo, budući da kod kuće nema muške glave koja bi to vršila. On (fra Rade) je donio taj, kao i crkveni novac u sklonište da ga spasi. Međutim, kad su partizani stigli u središnjicu, odmah su pograbili fratru, opljačkali sav novac i ostale vrijedne stvari...

Dr. fra Andrija Nikić u knjizi *Hercegovački franjevački mučenici* (1992.) o njemu piše:

Bio je franjevac i čovjek rada i reda. U svemu uzoran, čelik karakter. Proživio je život propovijedajući. Umro je junački.

Njegov svijetli lik ostao je u najljepšoj uspomeni tolikih širokobrijeških daka koji su iskusili njegovu dobrotu.

U knjizi *Lučonoše...* (2004.) dr. fra Andrija Nikić donosi još nekoliko lijepih rečenica o ovom mučeniku:

Bio je "jedan od najinteligentnijih ljudi, savjestan u svemu do u tančine, marljiv i k tome profesor, kakva nigdje drugdje nisam susreo..." (K. Vasilj) Posjedovao je pravo zvanje za profesora i u izlaganju svojih predmeta bio je sjajan i uistinu nenadmašiu: "Bio je redovnik bez prijekora, pedantan, odličan profesor..." (Z. Čorić)

Ipak, ovaj je nenadmašni profesor i besprijekorni redovnik pošao utrim stazama svoje braće svećenika koji su ubijani, a da im nisu mogli pronaći krivicu. Ubijani su upravo zbog te svoje osobnosti, zbog svoje svetosti i neustrašivosti. Imali su veću moć u narodu od onih koji su htjeli vladati, a to je tim samoproglašanim vladarima najviše smetalo. Nisu ih mogli slomiti - odlučili su ih ubiti!

Izvori i literatura:

- Hrvatski narod*, 16. 3. 1945., br. 1286, str. 2.
- Iskaz Ilije Dragičevića, *Studenci*, 23. 3. 1993.
- Mandurić, Slavo, "Noge su im virile iz zemlje", *Glas Koncila*, 1990., br. 41, str. 6.
- Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 213-214.
- Nikić, dr. fra Andrija, *Lučonoše naše vjere i uljudbe*, Mostar, 2004., str. 190.